

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferneckého a Mgr. Aleše Sabola v právní věci

žalobce: **Orkla Foods Česko a Slovensko a.s.**
Mělnická 133, Byšice

zastoupen advokátkou Mgr. Janou Šuranovou Traplovou
sídlem Přístavní 531/24, Praha 7

proti
žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
sídlem Antonína Čermáka 1057/2a, Praha 6

za účasti: **Ing. P. T.**
X
zastoupen advokátem Mgr. Ing. Václavem Králem
sídlem Mánesova 808, Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2021, zn. sp. O-562116, č. j. O-562116/D21039407/2021/ÚPV, č. j. O-562116/D21045207/2021/ÚPV

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

1. Žalobce se podanou žalobou v níže specifikovaném rozsahu domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „**napadené rozhodnutí**“) předsedy žalovaného (dále též „**předseda Úřadu**“), kterým bylo změněno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále též

„**Úřad**“) ze dne 12. 4. 2021, zn. sp. O-562116, č. j. O-562116/D20067059/2020/ÚPV (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím bylo částečně vyhověno námitkám uplatněným žalobcem podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, v rozhodném znění (dále jen „**zákon č. 441/2003 Sb.**“), když byla zamítnuta přihláška osoby zúčastněné na řízení (dále též „**přihlašovatel**“) barevné obrazové ochranné známky zn. sp. O-562116 ve

znění „Luncheon MEAT PORK“ a podobě (dále jen „**napadené označení**“) pro část výrobků a služeb nárokových ve třídách 29 a 35 mezinárodního třídění výrobků a služeb, a to v rozsahu:

(29) maso, drůbež, zvěřina a výrobky z nich, masové výrobky, jako masové pasty, pomazánky, paštiky, masové směsi, masové krémy, přesnídávky, konzervovaná hotová jídla, masové výtažky, masové výrobky konzervované i čerstvé, nakládané, pasterované, sušené, vařené, trvanlivé, míchané saláty s masem, rybami, drůbeží a zvěřinou;

(35) distribuce zboží k reklamním účelům, zejména v oblasti prodeje masa a masových výrobků a konzervovaných hotových jídel.

3. Výše uvedené nárokové výrobky ve třídě 29 shledal Úřad jako shodné či velmi podobné s namítanými výrobky *masové paštiky, masové pomazánky, masové konzervy, zpracované masové výrobky, lančmíty* chráněnými v téže třídě namítanou barevnou obrazovou

ochrannou známkou č. 380707 v podobě (dále jen „**namítaná ochranná známka**“). Taktéž nárokové služby ve třídě 35 Úřad shledal jako podobné s výše zmíněnými výrobky chráněnými ve třídě 29 namítanou ochrannou známkou. Úřad shledal podobnost napadeného označení a namítané ochranné známky z hlediska celkového dojmu a konstatoval existenci pravděpodobnosti záměny předmětných označení ve výše uvedeném rozsahu nárokových výrobků a služeb. Dále Úřad rozhodl o zamítnutí námitek žalobce podaných podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 441/2003 Sb.

4. Úřad současně rozhodl o pokračování řízení o přihlášce napadeného označení pro následující nárokové výrobky a služby, u kterých nezjistil shodnost či podobnost s namítanými výrobky:

(29) zeleninové směsi a saláty, ovoce a zelenina konzervovaná, sušená a zavařená, želé, rosoly;

(35) akviziční, marketingová, propagační, reklamní, informační-obchodní a inzertní činnost.

II. Napadené rozhodnutí

5. Předseda Úřadu ve vztahu k nárokováným zeleninovým výrobkům připustil eventualitu, že některé namítané masné výrobky mohou kromě převažující živočišné složky obsahovat i určité množství rostlinných bílkovin, což ale podle něj nemá zásadně vliv na vnímání těchto výrobků ze strany průměrného spotřebitele jako „masných“. Zároveň tak mezi

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

předmětnými výrobky nedochází ke komplementaritě. Předseda Úřadu přesto uznal za oprávněnou rozkladovou námitku žalobce v případě podobnosti porovnávaných výrobků ve třídě 29 v rozsahu nárokových výrobků *želé, rosoly*, protože oba výrobky jsou založeny na živočišné složce. V případě ostatních výrobků zhodnotil námitky žalobce o jejich podobnosti s výrobky namítanými ve třídě 29 jako neopodstatněné.

6. Předseda Úřadu se dále ztotožnil s názorem Úřadu, který podobnost s výrobky namítanými ve třídě 29 nekonstatoval u všech nárokových služeb ve třídě 35, ale pouze v rozsahu služby *distribuce zboží k reklamním účelům, zejména v oblasti prodeje masa a masových výrobků a konzervovaných hotových jídel*. Takový výklad je podle předsedy Úřadu v souladu s dlouhodobou výkladovou praxí Úřadu, podle které jsou formulace podobných dovětek jako například „zejména“ vykládány v souladu s logikou syntaxe zpravidla ve vztahu k předcházející položce seznamu výrobků, nevyplývá-li z přítomnosti dalších výrazů či slovních druhů (spojky, příslovce) něco jiného. Předseda Úřadu potvrdil názor Úřadu s tím, že pro závěr, že předmětný dovětek se vztahuje na všechny nárokové služby ve třídě 35, by to jeho syntax musela odrážet, například uvedením příslovce „vše“ či slovního spojení „vše výše uvedené“ na počátku dovětku.
7. Předseda Úřadu se následně vyjádřil k námitce přihlašovatele, kterou bylo rozporováno zamítnutí přihlášky napadeného označení v rozsahu nárokových služeb ve třídě 35 *distribuce zboží k reklamním účelům, zejména v oblasti prodeje masa a masových výrobků a konzervovaných hotových jídel*. K námitce, že ani případný doplňkový charakter předmětné služby nezakládá závadnou podobnost s namítanými výrobky ve třídě 29, předseda Úřadu uvedl, že předmětná nároková služba ve třídě 35 je zcela zřejmě zacílena na maso, masné výrobky a konzervovaná jídla. Proto, pokud je podle předsedy Úřadu namítaná ochranná známka ve třídě 29 zapsána pro *masové paštiky, masové pomazánky, masové konzervy, zpracované masové výrobky, lančmíty*, je vyloučeno, aby mezi výše zmíněnými nárokovánými službami a namítanými výrobky nebyl shledán přímý vztah.
8. Předseda Úřadu na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že ve smyslu § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb. jsou splněny podmínky existence pravděpodobnosti záměny, a to zejména formou asociace (spotřebitelská veřejnost by se mohla mylně domnívat, že předmětné výrobky nebo služby pochází od stejného či ekonomicky propojeného subjektu) napadeného barevného obrazového označení a namítané barevné obrazové ochranné známky v rozsahu těchto nárokových výrobků a služeb:

(29) maso, drůbež, zvěřina a výrobky z nich, masové výrobky, jako masové pasty, pomazánky, paštiky, masové směsi, masové krémy, přesnídávky, konzervovaná hotová jídla, masové výtažky, masové výrobky konzervované i čerstvé, nakládáné, pasterované, sušené, vařené, trvanlivé, míchané saláty s masem, rybami, drůbeží a zvěřinou, želé, rosoly;

(35) distribuce zboží k reklamním účelům, zejména v oblasti prodeje masa a masových výrobků a konzervovaných hotových jídel.

9. V ostatním podobnost nárokových výrobků a služeb s namítanými výrobky ve třídě 29 *masové paštiky, masové pomazánky, masové konzervy, zpracované masové výrobky, lančmíty* neshledal.

III. Žaloba

10. Žalobce, jakožto vlastník starší namítané ochranné známky, brojil proti napadenému rozhodnutí v rozsahu, v němž byla přihláška napadeného označení postoupena k zápisu do rejstříku ochranných známek pro služby zařazené do třídy 35 podle mezinárodního třídění výrobků a služeb (služby *akviziční, marketingová, propagační, reklamní, informační*).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

obchodní a inzertní činnost). Ve vztahu k přihlášeným výrobkům ve třídě 29 žalobce uvedl, že podal návrh na prohlášení ochranné známky č. 388225 (napadené označení) za neplatnou podle § 32 odst. 1 zákona č. ve spojení s § 4 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb.

11. Podstatnou část žaloby věnoval žalobce rekapitulaci skutkových okolností. Nad rámec toho žalobce uvedl, že závěr žalovaného ve vztahu ke službám ve třídě 35 považuje za ryze formalistický a v rozporu s logickým chápáním ve spojitosti s projednávanou věcí. Žalobce je přesvědčen, že seznam služeb ve třídě 35 je nutno vnímat jako logicky související soubor služeb se shodným cílem, které lze všechny podřadit pod služby mající za shodný účel propagaci výrobků (jejich uvádění na trh a posílení pozice na trhu).
12. Žalobce je přesvědčen, že není v rozporu s žádným pravidlem, aby se dovětek *„zejména v oblasti prodeje masa a masových výrobků a konzervovaných hotových jídel“* nemohl vztahovat na všechny jemu předcházející položky. Žalobce považuje za nelogické, aby se předmětný dovětek vztahoval pouze k jediné službě uvedené na konci předmětného seznamu služeb (konkrétně ke službě distribuce zboží k reklamním účelům), která je jen jednou ze služeb sloužící k marketingovým a propagačním účelům. Podle žalobce je služba *distribuce zboží k reklamním účelům, zejména v oblasti*

prodeje masa a masových výrobků a konzervovaných hotových jídel součástí obecněji vymezených služeb *marketingová, propagační, reklamní, informační-obchodní a inzertní činnost*.

13. Žalobce dodal, že jedinou myslitelnou situací, kdy by se dovětek *zejména v oblasti prodeje masa a masových výrobků a konzervovaných hotových jídel* vztahoval pouze ke službě *distribuce zboží k reklamním účelům*, by byla formulace nárokových služeb, kdy by byla *distribuce zboží k reklamním účelům* uvedena s tímto dovětkem na prvním místě
14. Žalobce je přesvědčen, že dovětek je specifikací pro všechny služby ve třídě 35. Proto všechny služby přihlášené ve třídě 35 spolu souvisí, respektive ve smyslu zákona č. 441/2003 Sb. se jedná o služby podobné s výrobky, pro které je registrována namítaná ochranná známka žalobce ve třídě 29. Pokud by soud napadenou část napadeného rozhodnutí nezrušil, vedlo by to podle žalobce k důsledku, že by přihlašovatelé bylo registrací služeb ve třídě 35 umožněno užívat napadené označení v souvislosti se shodnými a podobnými výrobky, pro které bylo ve třídě 29 zamítnuto (například ve formě on-line rezervace).
15. Žalobce je přesvědčen, že žalovaný ve smyslu § 45 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb. ve spojení s § 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) posouzením zaměnitelnosti služeb přihlášených ve třídě 35 s výrobky žalobce registrovanými ve třídě 29 nedbal, aby jím přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a odpovídalo okolnostem případu. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně v části, ve které se přihláška napadeného označení postupuje k zápisu do rejstříku ochranných známek pro služby zařazené do třídy 35 mezinárodního třídění výrobků a služeb, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného a další podání ve věci

16. Žalovaný ve svém vyjádření předně uvedl, že žalobu považuje za nedůvodnou. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí (a rovněž na rozhodnutí Úřadu, který provedl Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

podrobné porovnání výrobků a služeb ve třídách 29 a 35 mezinárodního třídění výrobků a služeb), s tím, že se v něm s žalobní argumentací, respektive otázkou porovnávání nárokovaných služeb ve třídě 35 a významem dovětku uvozeným příslovcem „zejména“, již vypořádal. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

17. Přihlašovatel se ve svém vyjádření k žalobě ztotožnil s výkladem žalovaného, který vztahuje dovětek *zejména v oblasti prodeje masa a masových výrobků a konzervovaných hotových jídel* výlučně ke službě distribuce zboží k reklamním účelům. Takový výklad podle přihlašovatele odpovídá pravidlům českého pravopisu co do větné stavby. Žalovaný předmětný výklad opřel o logickou a věcně správnou argumentaci o rozdílném obsahu a poskytovatelích služeb „*propagačních, reklamních a inzertních*“ jako služeb propagační činnosti a služeb „*akvizičních, marketingových a informačních-obchodních*“ jako služeb pomoci při řízení obchodní činnosti. Přihlašovatel byl přesvědčen, že pro závěr, že předmětný dovětek se vztahuje ke všem službám, pro které bylo napadené označení přihlašováno, by musel seznam služeb být opatřen dovětkem „to vše“ či „vše shora (výše) uvedené“ nebo jiným dovětkem obdobného významu. Případně by spojka „a“ umístěná mezi služby „*informační-obchodní a inzertní činnost*“ musela být umístěna mezi „*inzertní činnosti a distribuce zboží k reklamním účelům*“.
18. Přihlašovatel též odmítl tvrzení žalobce, že služby, které přihlašovatel navrhnul k zápisu pro třídu 35, tvoří související celek a mají shodný cíl. Podle něj nelze všechny služby přihlašované v rámci přihlášky napadeného označení pod třídou 35 podřadit pod pojem propagační činnost. Činnost reklamní a propagační, stejně jako činnost řízení, organizace a administrativa obchodní činnosti, jsou v rámci Niceského třídění výrobků a služeb označeny jako samostatné nadřazené pojmy pro služby obsažené ve třídě 35, přitom žalovaný přiřazuje jednotlivé služby nadřazeným termínům podle systematiky Niceského třídění výrobků a služeb i nástroje TMclass. Přihlašovatel tak plně souhlasí se závěry žalovaného, respektive Úřadu, který propagační činnost vymezuje jako služby

propagační, reklamní a inzertní, které jsou nepodobné s produkty, které jsou pod ochranou namítané ochranné známky žalobce. Předmětné služby poskytované specializovanými společnostmi jsou založeny na poskytování reklamních služeb s cílem zvýšení prodeje produktů třetích osob a posílení pozice klienta na trhu, tedy nikoliv na výrobě zboží. Přihlašovatel taktéž souhlasí s tím, jak Úřad ve svém rozhodnutí vymezil činnosti spočívající v pomoci při řízení obchodní činnosti, mezi které lze podle Úřadu zařadit napadené akviziční služby, marketingovou a informační-obchodní činnost, jejichž cílem je tvorba obchodní strategie například za pomoci obchodních průzkumů a hodnocení, cenových analýz a organizačních poradenství. Proto i tyto služby jsou nepodobné s výrobky chráněnými namítanou ochrannou známkou žalobce. Přihlašovatel proto navrhl zamítnutí žaloby.

19. V reakci na vyjádření přihlašovatele žalobce v podání ze dne 8. 12. 2022 upozornil na to, že položky seznamu služeb nebyly odděleny středníkem, ale čárkou. K rozdílu mezi chápáním seznamu služeb při oddělení čárkou a středníkem žalobce odkázal na Pravidla pro průzkum v oblasti třídění výrobků a služeb v mezinárodních přihláškách podle madridského systému Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO). Dovětek „*zejména...*“ se tak podle žalobce vztahuje na všechny služby v seznamu uvedené.

IV. Průběh jednání

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

20. Na ústním jednání konaném dne 19. 12. 2022 soud nejprve stručně vymezil předmět řízení a shrnul stanoviska obou stran. Ty v rámci svých vyjádření setrvaly na výše předestřené argumentaci. Zástupkyně žalobce akcentovala, že dovětek odkazující na výrobky z masa je možné vztahovat i k ostatním položkám seznamu služeb – jazykové hledisko dle ní bylo podstatou věci. Žalovaný tento argument odmítl, z hlediska jazykové stavby nárokováného seznamu i systémové souvztažnosti seznamu služeb neměl pochyby o tom, že se dovětek týkal právě a jen distribuce zboží.
21. Soud k důkazu provedl žalobcem předložená pravidla WIPO a dále pravidla Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) k významu interpunkce na omezení a specifikaci seznamu výrobků a služeb (v podrobnostech srov. níže). Žalovaná k tomu uvedla, že středník není všemocný, přičemž samotná pravidla nejsou dogma, spíše obecné zásady.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

22. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.

Právní a judikatorní rámec /obecná východiska/

23. Před samotným posouzením žalobní argumentace soud úvodem připomíná obecná východiska, kterými je třeba se řídit v oblasti známkového práva a která jsou významná pro posouzení projednávané věci. Předně podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb. platí, že „přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen „námitky“) vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou“.
24. Uvedené ustanovení představuje transpozici úpravy obsažené v právu Evropské unie (aktuálně jde o směrnici č. 2015/2436/EU). Současně nelze přehlédnout, že ochrana národních ochranných známek v členských státech Evropské unie existuje souběžně s ochranou známek EU na úrovni Evropské unie, jež je aktuálně upravena nařízením č. 2017/1001. Výklad vnitrostátního známkového práva tak ovlivňují judikatorní závěry SDEU. Nejinak je tomu i v otázce neurčitých právních pojmů, s nimiž pracuje § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb. (podobnost označení, podobnost zboží/služeb, pravděpodobnost záměny, pravděpodobnost asociace).
25. Pro posuzovanou věc je relevantní zvláště kritérium **shodnosti či podobnosti výrobků či služeb**. Platí, že se při porovnávání výrobků a služeb vychází z jejich znění uvedeného v příslušných seznamech výrobků a služeb. Skutečné či zamýšlené užití výrobků nebo služeb není pro posouzení pravděpodobnosti záměny relevantní. Stačí, že je shledána shoda či podobnost celých kategorií výrobků a služeb, pro které je zapsána namítaná ochranná

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

známka a pro které je požadován zápis přihlašovaného označení; právní úprava chrání spotřebitele i před potenciálním nebezpečím záměny výrobků a služeb různých subjektů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2012, č. j. 7 As 89/2012 - 48).

26. V případě posouzení shodnosti či podobnosti zboží či služeb je relevantním i hledisko průměrného spotřebitele, a to zda předmětné výrobky či služby sdílejí podstatné znaky, pro které mohou u průměrného spotřebitele vyvolat představu, že pocházejí od totožného výrobce či poskytovatele, a to vždy pro konkrétní případ. Základem pro vymezení pojetí relevantního spotřebitele se stal rozsudek SDEU ze dne 16. 7. 1998 ve věci C-210/96, *Gut Springenheide*, v němž bylo konstatováno, že průměrným spotřebitelem je spotřebitel řádně informovaný, přiměřeně vnímavý a opatrný. Úroveň pozornosti spotřebitele se přitom může měnit v závislosti na kategorii dotčených výrobků nebo služeb [rozhodnutí ze dne 22. 6. 1999 ve věci C-342/97, *Lloyd Schuhfabrik Meyer*; či rozsudek Tribunálu ze dne 6. 5. 2008 ve věci T-246/06, *Redcats v OHIM – Revert & Cía (REVERIE)*].
27. Hodnocení naplnění podmínky shodnosti či podobnosti výrobků či služeb zahrnuje vyhodnocení jejich vzájemného vztahu, a to zvláště jejich povahy, zamýšleného účelu, obvyklého původu, zda jsou v soutěžním vztahu, zda se doplňují, nebo zda jsou zastupitelné, způsob jejich užití, jejich uživatele (relevantní veřejnost) a dále například jejich distribuční kanály či prodejní místa (k tomu srov. rozhodnutí SDEU ze dne 29. 9. 1998 ve věci C-39/97, *Canon*). Podobnost přitom jistě může nastat i ve vztahu výrobku a služby, avšak zejména v případech, kdy výrobky slouží k zajištění služeb, například „software“ jako výrobek versus „tvorba software“ jako příslušná služba [viz Koukal, P. a kol. *Zákon o ochranných známkách: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2017. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). Dostupné v ASPI; komentář k § 7, bod 31].
28. Je taktéž nerozhodné, zda namítaná ochranná známka není zapsána pro žádné služby. Je totiž naopak významné, zda průměrný spotřebitel může předmětné nárokové služby zařadit do stejné kategorie (oblasti) spotřeby. Platí, že pro určení, zda je mezi dotčenými výrobky a službami dána shodnost či podobnost, je rozhodné i to, jaký je jejich význam [k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013 - 128, či rozsudek Tribunálu T-164/03 ze dne 21. dubna 2005, *Ampafrance v. OHIM – Johnson & Johnson (monBeBé)*]. Zbývá doplnit, že ze známkoprávního hlediska je nerozhodné, zda k záměně přihlašované ochranné známky s dřívější ochrannou známkou skutečně došlo, neboť k závěrům o existenci pravděpodobnosti záměny je dostačující potencionální možnost, že by k takové záměně mohlo dojít (k tomu rozhodnutí Tribunálu ze dne 24. 11. 2005 ve věci T-346/04, *Sadas SA v. OHIM*).

Právní a judikatorní rámec
/přihláška nárokových výrobků a služeb/

29. Soud ve vztahu k předmětu sporu dále uvádí, že je zásadně plně na vůli přihlašovatele, pro jaké konkrétní výrobky a služby nárokuje zápisem do rejstříku ochranných známek přiznat přihlašovanému označení ochranu. Podle § 19 odst. 2 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb. musí ovšem každá přihláška podaná u Úřadu obsahovat mimo jiné seznam výrobků nebo služeb, pro

které se vyžaduje zápis ochranné známky. Význam seznamu výrobků a služeb představuje, obdobně jako vyobrazení ochranné známky, stanovení rozsahu ochrany plynoucí z ochranné známky. S tím souvisí skutečnost, že podle § 27 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb. nelze po podání přihlášky rozšiřovat seznam výrobků a služeb, pro které byla přihláška podána (*a contrario* podle § 27 odst. 4 zákona č. 441/2003 Sb. lze v přihlášce uvedený

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

seznam výrobků nebo služeb omezit, a to například i zpřesněním jejich formulace s cílem zařadit je do příslušných tříd).

1. Pokud platí, že seznam výrobků a služeb uvedený v přihlášce je směrodatný pro určení rozsahu ochrany, pak v tomto ohledu vyvstává do popředí nutnost správně, přesně a srozumitelně formulovat pojmy v seznamu výrobků a služeb uvedeném v přihlášce, aby pouze na základě přihlášky mohl být určen rozsah ochrany. Rovněž v případě služeb může přihlašovatel použít obecné formulace uvedené v jednotlivých třídách, musí ovšem upřesnit výrobky nebo druhy výrobků, kterých se takové služby týkají, například prostřednictvím jiných přesnějších údajů (rozsudek SDEU ze dne 19. 6. 2012 ve věci C-307/10, *IP Translator*).
2. Právní úprava nadto vyžaduje nejen uvedení seznamu výrobků a služeb, ale zároveň je třeba, aby přihlašovatel výrobky a služby zatřídil podle Niceského třídění dle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. 6. 1957 (č. 118/1979 Sb.), a to uvedením výrobků a služeb podle jednotlivých tříd společně s číslem třídy seřazeným vzestupně v pořadí tříd podle Niceského třídění (obdobně srov. § 19a odst. 5 zákona č. 441/2003 Sb.). Platí, že třídy, které přihlašovatel v přihlášce uvede, jsou jedním z vodítek při věcném průzkumu, respektive mohou vést až ke konstatování shodnosti (srov. Horáček, R. a kol.: [Zákon o ochranných známkách](#)/Zákon o ochraně označení původu a zeměpisných označení/[Zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví](#), 2. vydání, Praha: C. H. Beck 2008).
3. Systematika Mezinárodního třídění výrobků a služeb je založena na principu, že záhlaví jednotlivých tříd znamenají obory, do kterých výrobky a služby patří. Z 11. vydání Mezinárodního třídění výrobků a služeb pro účely zápisu ochranných známek vyplývá, že záhlaví třídy 35 obsahuje tyto obory: reklama, propagace; řízení, organizace a administrativa obchodní činnosti; kancelářské práce. Třída 35 proto obsahuje zejména služby zahrnující obchodní management, provozování, organizaci a správu obchodních nebo průmyslových podniků, a dále reklamní, marketingové služby a propagační služby. Zároveň platí, že pro účely zařizování není prodej výrobků považován za službu.
4. Na výše uvedené navazuje již zmíněný § 19a zákona č. 441/2003 Sb., který byl do předmětného zákona vložen ve světle rozsudku SDEU ze dne 19. 6. 2012 ve věci C-307/10, *IP Translator* (viz důvodová zpráva k zákonu č. 286/2018 Sb.), který upřesňuje pravidla pro označování a třídění výrobků a služeb v přihláškách, a to požadavkem, aby označení nárokováných výrobků či služeb bylo v přihlášce přihlašovatele vymezeno dostatečně jasně a přesně, aby Úřad a dotčené osoby mohly již na základě přihlášky určit rozsah ochrany, o kterou přihlašovatel žádá. Platí, že obecné výrazy názvů tříd mezinárodního třídění výrobků a služeb (či případně i jiné obecné výrazy) mohou být v seznamu použity, pokud jsou dostatečně jasné a přesné (viz § 19a odst. 2 zákona č. 441/2003 Sb.). Podle § 19a odst. 4 zákona č. 441/2003 Sb. použití obecných výrazů lze vyložit jen v tom smyslu, že zahrnuje jen výrobky a služby, které spadají pod doslovný význam daného výrazu. Zároveň podle § 19a odst. 6 zákona č. 441/2003 Sb. platí, že výrobky a služby se nepovažují za podobné pouze z toho důvodu, že se vyskytují ve stejné třídě podle mezinárodního třídění. *A contrario* ze stejného ustanovení vyplývá, že výrobky a služby se nepovažují za odlišné pouze z toho důvodu, že se vyskytují v různých třídách podle mezinárodního třídění.
5. Jako určité vodítko může sloužit i „*Společné prohlášení o přijatelnosti výrazů pro třídění a obecných termínů v názvech tříd Niceského třídění*“ sloužící k usměrnění praxe EUIPO a členských států EU, které uvádí, že:

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

- a. popis výrobků a služeb je dostatečně jasný a přesný, pokud je možné rozsah ochrany vyvodit z jeho přirozeného a obvyklého významu;
 - b. nelze-li rozsah ochrany takto vyvodit, je možné k jasnosti a přesnosti dospět tím, že jsou k obecným termínům přiřazeny specifické vlastnosti, účel či konkrétní odvětví trhu (například místo nevyhovujícího vymezení „stroje“ přihlašovatel uvede „zemědělské stroje“);
 - c. jeden pojem může být součástí specifikace výrobků a služeb ve více třídách, když v jedné třídě může být jasný a určitý (například pouhý pojem oděvy), kdežto pro bližší vymezení specializovaného typu výrobku je nutné zvolit bližší specifikaci (například ochranné oděvy).
6. Jakkoli soudy ve své rozhodovací praxi opakovaně dovodily, že samotné zařazení výrobků a služeb do jednotlivých tříd dle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb je pouze administrativní (opět viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013 - 128), v oblasti známkového práva je na správnou formulaci seznamu výrobků a služeb kladen značný důraz, když jak WIPO, tak EUIPO prostřednictvím svých metodických pokynů upravují (mimo jiné) jazykové náležitosti jejich formulace (srov. též níže). Pro účely jejich srozumitelnosti, jasnosti a přesnosti jsou například formulována pravidla pro užívání jednotlivých interpunkčních znamének v předmětném seznamu výrobků a služeb či na užívání některých výrazů, jako je například i slovo zejména. Správná formulace seznamu výrobků a služeb je zásadní pro určení rozsahu ochrany přihlašované ochranné známky. Zároveň je zřejmým vodítkem při posuzování dvou kolidujících označení. Současně je však nutné posuzovat i skutečný smysl textu, respektive je třeba dbát, aby striktním jazykovým (gramatickým) výkladem nebyl zasažen smysl vykládaného textu. Na druhou stranu striktně z jazykového, respektive doslovného hlediska je třeba vycházet při posuzování podobnosti výrobků a služeb v tom smyslu, že pro přezkum je zásadní pouze ten seznam výrobků a služeb, které uvedl přihlašovatel v přihlášce. Úřad nemohl, a ani soud nemůže, při přezkumu uvažovat nad dalšími, byť do úvahy přicházejícími službami, které by přihlašovatel v souvislosti s napadeným označením mohl poskytovat (rozsudek zdejšího soudu ze dne 3. 3. 2021, č. j. 18 A 30/2020 - 66).

Posouzení žalobní argumentace

7. Soud připomíná, že přihlašovatel podal přihlášku pro výše specifikované masné a rostlinné výrobky ve třídě 29 a dále služby ve třídě 35, označené jako *akviziční, marketingová, propagační, reklamní, informační-obchodní a inzertní činnost, distribuce zboží k reklamním účelům, zejména v oblasti prodeje masa a masových výrobků a konzervovaných hotových jídel*. Napadené označení bylo ovšem k zápisu postoupeno jen pro rostlinné výrobky a pro služby *akviziční, marketingová, propagační, reklamní, informační-obchodní a inzertní činnost*, jak přesně vyplývá i z výroku napadeného rozhodnutí (srov. výše). Z pohledu nynějšího soudního přezkumu je rozhodující jen rozsah výrobků a služeb, který byl postoupen k zápisu, neboť jen v tomto rozsahu mohl být žalobce dotčen na svých právech ke starší namítané ochranné známce (srov. níže).
8. Zároveň soud musel svůj přezkum se zřetelem k dispoziční zásadě přísně ovládající tento typ soudního řízení omezit jen na ty položky seznamu výrobků a služeb, jež žalobce výslovně napadal. Na půdorysu žalobcem uplatněných námitek se tak mohl zabývat jen tím, zda žalovaný pochybil, jestliže ve vztahu ke službám, jež vyčlenil ze seznamu nárokováných služeb a pro něž postoupil napadené označení k zápisu (*akviziční, marketingová, propagační, reklamní, informační-obchodní a inzertní činnost*), dospěl

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

k závěru, že nejde o služby shodné ani podobné namítaným výrobkům a není tedy stran nich dán (přes podobnost kolidujících označení) důvod relativní zápisné nezpůsobilosti podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb. Právě a jen v tomto rozsahu mohl soud zkoumat, zda a nakolik byl žalobce v důsledku postupu žalovaného a jím vyslovených závěrů zkrácen na svých právech takovým způsobem, který by vyžadoval poskytnutí soudní ochrany. Soud tedy v tomto řízení nemohl kromě jiného přezkoumávat závěry žalovaného v rozsahu, v němž žalobce jeho závěry nenapadl, resp. proti nimž fakticky brojí v řízení o prohlášení neplatnosti ochranné známky podle § 32 odst. 1 téhož zákona. Stejně tak nemohl přezkoumávat např. závěry týkající se nepodobnosti některých přihlášených výrobků s namítanými výrobky, otázky komplementarity apod.

9. Dále uvedené závěry soudu proto nelze v žádném ohledu považovat za aprobování všech závěrů vyslovených žalovaným. Soud ostatně níže vysvětluje, že ani samotný postup Úřadu při interpretaci seznamu přihlášených služeb nebyl prostý vad; s ohledem na právě uvedená východiska však tyto nedostatky nebyly na daném skutkovém půdorysu způsobilé zasáhnout do práv žalobce tím způsobem, že by snad musely vést ke zrušení napadeného rozhodnutí pro jeho nezákonnost.
10. Soud byl při posouzení věci veden následujícími úvahami.
11. Předně, jak žalobce, tak žalovaný při řešení sporu přistoupili především k jazykovému výkladu přihlašovaného seznamu služeb. Úřad i předseda Úřadu přísně oddělili položku distribuce zboží s dovětkem odkazujícím na masné výrobky od ostatních služeb, žalobce je naopak spojoval a vnímal jako jeden logický celek. Soud je přesvědčen, že na počátku žalovaný pochybil, pokud se zaměřil výhradně na otázku jazykového výkladu, respektive posuzování seznamu služeb striktně podle pravidel českého pravopisu a syntaxe. Přestože je jazyková formulace seznamu služeb a jejich zařazení pro Úřad důležitým vodítkem, není tím jediným, čím by se měl při svém rozhodování řídit. Předně, žalovaný nijak nespecifikoval údajnou výkladovou praxi, tedy nevysvětlil, proč by se dovětek s výrazem „zejména“ měl týkat právě a jen té poslední části seznamu služeb. Kupříkladu WIPO klade důraz na důsledné oddělování jednotlivých označení služeb a předpokládá užívání středníků mezi samostatnými položkami, jakož i v případě omezení rozsahu konkrétních položek pomocí spojení „zejména“ či „to vše“, pokud jde o určení, k jakým všem položkám se tyto výrazyvztahují (srov. str. 18 – 19 Pravidel pro průzkum v oblasti třídění výrobků a služeb v mezinárodních přihláškách podle madridského systému; dostupných z: https://upv.gov.cz/files/uploads/PDF_Dokumenty/tridniky/ochranne_znamky/NICES-guidelines_WIPO2018.pdf, obdobně pravidla EUIPO, dostupné z: <https://guidelines.euipo.europa.eu/1935303/1952508/trade-mark-guidelines/5-3-4-influence-of-punctuation-on-restrictions-and-amendments>). Je tak například rozdíl mezi uvedením výrobků (třídý 20): *Stoly, židle, nábytkové lišty; všechny uvedené výrobky vyrobené ze dřeva.* vs. *Stoly; židle, nábytkové lišty, všechny uvedené výrobky vyrobené ze dřeva.*
12. Takto jednoznačně nebyly nárokované služby přihlašovatelem odděleny – položky oddělovaly jen čárky. Soud připouští, že sám přihláškový formulář předpokládal oddělení položek prostými čárkami, přihlašovatel tak nutně nelze vyčítat, že nepoužil středníky. Na druhou stranu vysvětlivky formuláře taktéž požadovaly, aby byly položky stanoveny jasně a přesně, a přihlašovatel tak měl jistě zohlednit, že k položkám přidává dovětek, který je povinen jasně specifikovat (tj. uvést, k jakým položkám se vztahuje). Nelze totiž automaticky dovozovat, že čárky slouží právě a jen k pevnému oddělení jednotlivých

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

nesouvisejících položek včetně dovětku (ten samotný je ostatně oddělen čárkou). Jakkoli tak formulář přihlášky stanoví, že se jednotlivé druhy služeb oddělují čárkami, čistě z jazykového hlediska nelze učinit jednoznačný závěr, že se dovětek (*zejména v oblasti prodeje masa...*) vztahuje jen k poslední uvedené službě distribuce zboží k reklamním účelům. Jistě, pokud by přihlašovatel chtěl tento dovětek vztáhnout ke všem nárokováným službám, bylo by určité jasnější uvození předmětného demonstrativního výčtu spojením „to vše zejména...” apod. Nelze nicméně rozumně a bez pochybnosti trvat na tom, že se dovětek vztahoval jen ke službě distribuce.

13. Závěr žalovaného o jednoznačnosti výkladu přihlášeného seznamu služeb je zarážející zvláště s přihlédnutím k celkovému kontextu věci. Především je tomu pak s ohledem na vzájemný vztah mezi jednotlivými položkami služeb, jež z podstatné části souvisí s činností propagace, přičemž i položku distribuce zboží k reklamním účelům lze nepochybně podřadit pod širší pojem propagační/reklamní činnosti – účelem distribuce zde byla explicitně právě reklama. Tuto položku tak nebylo možné striktně oddělovat od ostatních služeb, zvláště služeb propagace/reklamy. Žalovaný kromě obecného poukazu na pravidla českého pravopisu a syntaxe nenabídl jiné argumenty, proč by měl být předmětný dodatek, u něhož je zjevná i jeho souvislost s přihlašovaným označením obsahujícím spojení „Luncheon“, „MEAT“ a „PORK“ a

přihlašovanými masnými výrobky třídy 29, vztahován toliko k poslední uvedené službě a naopak zcela jistě ne k ostatním v seznamu uvedeným službám.

14. Lze tedy dílčím způsobem uzavřít, že soud pojal o přihlašovatelem původně zamýšleném rozsahu nárokováných služeb pochybnosti, a to i při plném vědomí zásady, že při hodnocení podobnosti výrobků a služeb, resp. posuzování pravděpodobnosti záměny, nelze zohledňovat skutečný, resp. uvažovaný způsob užití přihlašovaného označení. Podle soudu tudíž nárokový seznam služeb s ohledem na existenci dovětku nebylo možné označit za zcela jasný a přesný, jak požaduje § 19a odst. 2 zákona č. 441/2003 Sb. Úřad tak měl již v rámci formálního přezkumu přihlášky postupovat dle § 21 odst. 3 téhož zákona a přihlašovatele vyzvat k upřesnění nárokováných položek.
15. Soud nicméně musel podrobit úvaze, do jaké míry může mít takové popsané pochybení přihlašovatele, jež Úřad v souladu s výše uvedeným nenapravit, vliv na závěry, jež může soud vyslovit v rámci soudního přezkumu napadeného rozhodnutí za situace, kdy Úřad onen dovětek odkazující na maso a masné výrobky ze seznamu nárokováných služeb vyloučil a k zápisu jej tak on a ani posléze žalovaný nepostoupili. I pokud by tak soud uvažoval o tom, že žalovaný mohl svůj postup zatížit vadou, musel rovněž zkoumat, zda se takové eventuální procesní pochybení mohlo reálně dotknout veřejných subjektivních práv žalobce, resp. zda mělo vliv na zákonnost vydaného meritorního rozhodnutí. Soud totiž v souladu s výše uvedeným nemohl než v rámci posuzování pravděpodobnosti záměny, resp. podobnosti porovnávaných výrobků a služeb, své zkoumání omezit jen na posuzování podobnosti namítaných výrobků a přihlašovaných služeb v té podobě, pro něž bylo napadené označení postoupeno k zápisu (musel odhlížet od eventuálního jiného původního úmyslu přihlašovatele, který není v oblasti známkového práva s ohledem na dříve uvedené relevantní).
16. Lapidárně řečeno, soud již nemůže své závěry stavět na potenciální spojitosti dovětku i s ostatními přihlašovanými službami, ale musí posuzovat jen a pouze ten seznam služeb, který byl postoupen k zápisu. Ten přitom již dovětek neobsahuje – možná nejasnost seznamu tudíž byla fakticky odstraněna. To také znamená, že seznam služeb již nadevši Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

pochybnost neobsahuje žádný poukaz na masné výrobky. Obdobně došlo k vyloučení všech výrobků, jež s masem a masnými výrobky souvisí. Soud v této souvislosti znovu se vším důrazem připomíná, že při posuzování podobností výrobků a služeb musí, stejně jako žalovaný, vycházet z jejich znění, jak jsou zapsány v rejstříku ochranných známek; skutečné či zamýšlené užití výrobků nebo služeb, popř. původní úmysl přihlašovatele nemůže na podkladě řízení dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., bez dalšího zohledňovat.

17. Podle soudu se tak žalobní argumentace, zopakovaná i při jednání, do značné míry míjí s podstatou věci tak, jak se podává ze správního spisu, a to především s ohledem na obsah seznamu služeb, který byl postoupen k zápisu a jenž už žádný odkaz na masné výrobky neobsahuje. Soud přitom již v minulosti opakovaně zdůraznil, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na principu, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu přísně ovládající tento typ soudního řízení správnímu soudu předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobce žalobní argumentaci dotvářel. Jestliže žalobce zakládal své přesvědčení o nezákonnosti napadeného rozhodnutí na tom, že přihlašovatel bude v důsledku mylné interpretace seznamu přihlašovaných služeb užívat napadené označení i pro služby týkající se propagace výrobků, pro něž má žalobce zapsáno vysoce podobné označení (tj. kladl důraz právě na přihlášku masných výrobků a služeb s dovětkem na masné výrobky odkazujícím), nemohl soud tomuto jeho základnímu východisku přisvědčit. Po vyčlenění dovětku ze strany Úřadu již totiž služby propagace a jiné přihlášené služby s masnými výrobky bez dalšího spojovat nelze.

18. Soud má v této souvislosti za to, že žalobce nedostatečně rozlišuje mezi ochrannou známkou chránící výrobky a přihláškou ochranné známky, kterou přihlašovatel usiluje o ochranu jím

označených služeb. Zjednodušeně řečeno, ochranná známka zapsaná pro určité výrobky chrání předmětné označení právě pro tyto výrobky, zatímco ochranná známka pro služby chrání užívání označení jen ve vztahu k těmto službám, nikoli např. jejich prostřednictvím propagované výrobky. Jinými slovy, jedná se o zcela jiné kategorie, tudíž např. služby propagace nelze vykládat tím způsobem, že by snad přihlašovatel mohl přihlašované označení používat pro propagaci masných výrobků svých či třetí osoby, pokud by tím zasahoval do práv žalobce k namítané ochranné známce. Soudu proto není jasné, jak je v důsledku zápisu přihlašované ochranné známky pro Úřadem omezený seznam služeb žalobce dotčen na svých právech ke starší namítané ochranné známce. Součástí ochranné známky k výrobkům je nepochybně možnost takové označení užívat při uvádění těchto výrobků na trh, tj. i včetně propagace takových výrobků. Soud připomíná, že jednou z funkcí ochranných známek je i funkce reklamní (propagační), když výrobci nebo poskytovatelé usnadňuje propagaci jeho výrobků nebo služeb. Ochranná známka je tak nástrojem výrobců či poskytovatelů služeb umožňující jim se prosadit, udržet si či si upevnit pozici na relevantním trhu ve vztahu s konkurenčními výrobci či poskytovateli (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2009, č. j. 4 As 1/2008 - 220, č. 2287/2011 Sb. NSS). Žalobce tak může svou ochrannou známku používat k propagaci jeho výrobků – přihlašovatel by ji k propagaci stejných výrobků použít nemohl, neboť služba propagace se vztahuje k samotnému poskytování propagačních a reklamních služeb (k vlastní činnosti a nikoli předmětu reklamy, který propaguje). Jinak řečeno, v případě propagace a reklamy půjde o činnost, která je zpravidla vykonávána třetími osobami v postavení reklamních agentur apod., jak případně uváděl již žalovaný.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

19. Je plně odpovědností přihlašovatele, jak bude napadené označení ve vztahu k předmětnému seznamu služeb využívat, tj. jestli vůbec bude poskytovat propagační a jiné zapsané služby a jakým způsobem u toho bude používat napadené označení – etiketu odkazující na vepřový lančmít. Přestože má soud pochybnosti o původní záměru přihlašovatele (srov. výše), nyní byly tyto pochybnosti „vyjasněny“ a ostatně i sám přihlašovatel trvá na jím přihlášeného seznamu služeb tak, jak byl žalovaným postoupen k zápisu, a to i bez dovětku odkazujícího na masné výrobky. Proti jeho vyloučení ničeho nenamítal a naopak se se závěry žalovaného ztotožňuje. Ani přihlašovatel tak nic nemá proti tomu, že mu byly pro napadené označení zapsány samostatné služby propagační a obchodní povahy; není přitom rozhodné, zda tak činí při plném uvědomění si shora popsaných důsledků. Samotné zapsané služby se přitom výrobků z masa, masových konzerv apod. nijak netýkají, nemají s nimi žádnou spojitost. Přihlašovatel je může používat jen v rámci propagace svých reklamních a dalších uvedených služeb, nikoli v rámci propagace výrobků z masa.
20. Pakliže by přihlašovatel napadené označení přesto ve vztahu k masným výrobkům používal, bude na žalobci, aby svá práva k namítané ochranné známce do budoucna náležitě střežil – v případě neoprávněného zásahu do svých práv má samozřejmě možnost svá práva bránit, ať již v civilním sporu či ve správním řízení před Úřadem (např. zrušení či prohlášení neplatnosti napadeného označení). Soud také připomíná, že pokud by přihlašovatel napadené označení ohledně zapsaných služeb nevyužíval, může být napadené prohlášení pro neužívání zrušeno (§ 31 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb.).

VI. Závěr a náklady řízení

21. Na základě všech shora uvedených skutečností soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovanému pak žádné náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.
23. Osobě zúčastněné na řízení dle § 60 odst. 1 s. ř. s. náhrada nákladů nepřisluší. Měla by právo na náhradu nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem (§ 60 odst. 5 s. ř. s.). K tomu ale v dané věci nedošlo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. prosince 2022

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.